

Η γνώση του Θεού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:forumosa.com

Οι άνθρωποι πρέπει να είναι πεπαιδευμένοι. Ο άνθρωπος πρέπει να μαθαίνει ό,τι μπορεί. Όμως το σχολείο εκπαιδεύει μόνο το νου μας, δε μας διδάσκει πνευματικότητα. Οι περισσότεροι θεολόγοι που διδάσκουν στα σεμινάρια και στις θεολογικές μας σχολές δε ζουν σύμφωνα με ό,τι διδάσκουν. Κι ωστόσο θα έπρεπε να λειτουργούν ως παράδειγμα για τη νεολαία μας. Δε λειτουργούν έτσι όμως, κι αυτός είναι ο λόγος που η κατάσταση στις σχολές μας δεν είναι καλή.

Το σχολείο δίνει στον άνθρωπο ορθολογική εκπαίδευση αλλά όχι πνευματικότητα. Πρέπει όμως οι νέοι να έχουν ένα ζωντανό παράδειγμα για να διδάσκονται από αυτό, διότι τέτοια παραδείγματα είναι καλύτερα και από τις λέξεις. Μπορεί κανείς να ακούσει πολλά παιδαγωγικά πράγματα γύρω από τη ζωή και την πνευματικότητα, αλλά είναι αμφίβολο αν θα μπορέσει να τα εφαρμόσει τελικά στη ζωή του. Αν όμως βλέπει κανείς έναν άνθρωπο που είναι ήσυχος, πράος, αγαθός και που δεν παρεξηγείται ποτέ, τότε θέλει κι αυτός να του μοιάσει... Το ζωντανό

παράδειγμα λέει περισσότερα από τα λόγια.

Το ζωντανό παράδειγμα μιας θεάρεστης ζωής καθιστά στέρεη τη θεωρητική γνώση και την επαληθεύει στην πράξη. Αυτό ισχύει όχι μόνο για τη θεολογία αλλά και με κάθε άλλο τύπο γνώσης. Κάθε άλλο τύπο γνώσης που ανακαλύπτουμε μέσα από την εκπαίδευση είναι μια δωρεά του Θεού στους ανθρώπους Του και μαρτυρεί την παρουσία Του σ' αυτό τον κόσμο. Η πρακτική εφαρμογή όσων έχουν δοθεί στον άνθρωπο προς γνώση είναι μια άλλη υπόθεση. Αυτό εξαρτάται όπως είπα νωρίτερα από το πόσο ζούμε κατά Θεό ή όχι. Η γνώση μας χρησιμοποιείται είτε για το καλό της ανθρωπότητας είτε για το κακό της. Όλη η γνώση που έχει δοθεί από το Θεό είναι για το καλό της ανθρωπότητας, καμιά δε μας δόθηκε για την καταστροφή μας. Η ελεύθερή μας βούληση η οποία είναι διεφθαρμένη και έχει απωλέσει το φόβο Θεού, αυτή είναι που μεταστρέφει τη δοσμένη για το καλό της ανθρωπότητας γνώση σε κάτι κακό, πράγμα που εξηγεί και το γιατί υποφέρουμε τόσο πολύ σε τούτο τον κόσμο.

Η κοινωνία με το Θεό είναι η φυσική κατάσταση της ψυχής. Αποτελεί το σκοπό της δημιουργίας του ανθρώπου. Ο άνθρωπος αποξενώθηκε από αυτό το είδος της ζωής εξαιτίας της αμαρτίας και αυτός είναι ο λόγος που πρέπει να πασχίσει για να ξανακατακτήσει αυτό το είδος ζωής. Αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να επιστρέψουμε στην προτέρα μας υγιή κατάσταση.

Όταν η Βασιλεία του Θεού κάνει την καρδιά ενός ανθρώπου ενδιαίτημά της, ο Θεός αποκαλύπτει σε αυτό τον άνθρωπο πολλά μυστήρια. Με τη βοήθειά Του ένας τέτοιος άνθρωπος καθίσταται ικανός να βλέπει την ουσία των πραγμάτων και να καταλαβαίνει το μυστήριό τους.

Όλη η γνώση ενοικεί στο Θεό και όποτε Εκείνος το επιθυμεί, κατά το έλεός Του, αποκαλύπτει αυτά τα μυστήρια στο νου ενός μεμονωμένου ανθρώπου. Το έλεος του Θεού μπορεί να δώσει ακόμα και σε έναν απλά, ανεκπαίδευτο μοναχό τη δωρεά της γνώσης των μεγάλων μυστηρίων της ζωής και του θανάτου, του παραδείσου και του Άδη και να τον αξιώσει να πληροφορηθεί την εσωτερική τάξη των πραγμάτων αυτού του κόσμου.

Όταν η Βασιλεία του Θεού εισέρχεται στην καρδιά ενός ανθρώπου είναι σαν να αίρει ο Θεός το πέπλο της άγνοιας από το μυαλό του ανθρώπου αυτού. Τότε κατανοεί ο άνθρωπος αυτός όχι μόνο το μυστήριο της κτιστής ύλης αλλά επίσης και το μυστήριο της ίδιας του της ύπαρξης. Τέλος, σε κάποια στιγμή ιερότητας ο Θεός θα αποκαλυφθεί δια του απείρου ελέους Του στον άνθρωπο αυτό κι εκείνος θα ατενίσει το Βασιλέα της Δόξης, όπως ακριβώς ατενίζει τον αντικατοπτρισμό του ήλιου πάνω στο νερό. Σε τέτοιες στιγμές ο Θεός και ο άνθρωπος είναι ένα και

μέσα στον άνθρωπο λειτουργεί το πνεύμα του Θεού. Ένας τέτοιος άνθρωπος μέσα στον κόσμο ζει μόνο εν σώματι διότι το πνεύμα του ενοικεί στη Βασιλεία του Θεού, ατενίζοντας τον Κύριο μαζί με τους αγγέλους και του αγίους.

Αποσπάσματα από το βιβλίο "Οι λογισμοί καθορίζουν τη ζωή μας" του γέροντος Θαδδαίου

Πηγή: xfd.gr